

suu. Accusauitq; fr̄s suos apud patrem:
crimine pessimo. Isrl̄ autem diligebat
ioseph sup̄ om̄s filios suos: eo quod in
senectute genuisset eum: fecitq; ei tum
cam polliniam. Videntes autē fr̄s eius
quod a patre cunctis filiis plus amaret:
oderant eum: nec poterant ei quocquam
pacifice loqui. Accidit quoq; ut visum
sompnum referret fr̄ibus suis: que cau
sa maioris odij seminarum fuit. Dixitq;
ad eos. Audite sompnum meum quod
vidi. Putabam ligare nos manipulos
in agro: et quasi eunfurgere meum ma
nipulum et stare: uisq; manipulos
circumstantes adorasse manipulum me
um. Responderunt fr̄s eius. Numquid
rex nr̄ erit: aut subiciemur ditioni tue?
h̄ Hec ergo causa sompnoꝝ atq; sermonum:
inuidie et odij fomitem ministravit. Ali
ud quoq; uidit sompnum: qđ narrans
fr̄atib; ait. Vidi p̄ sompniū: quasi solem
et lunam et stellas undecim adorare me.
Quod cum patri suo et fr̄atib; suis retuli
sset: increpauit eum pater et dixit. Quid
sibi uult hoc sompnum quod uidisti?
Hum ego et mater tua et fr̄s tu adora
bimus te sup̄ terram. Inuidiebant igit̄
ei fr̄atres sui: pater uero rem tacit̄
considerabat. Cumq; fr̄s illius in pascendis
gregibus patris morarentur in sychem:
dixit ad eum isrl̄. Fr̄atres tui pascunt
oues in sychemis: ueni mittam te ad eos.
Quo respondente presto sum: ait. Vade
et uide si cuncta prospera sint erga fr̄s tuos
et pecora: et renuncia michi quid aga
tur. Missus de ualle ebron: uenit in sychem:
inuenitq; eum uir errantem in agro:
et interrogauit quid quereretur. At ille:
respondit. Fr̄atres meos quero: indica

515
michi ubi pascunt greges. Dixitq; ei uir.
Recesserunt de loco isto. Audiū eos
dicentes: eamus in dothaim. Lxxii

Periret ergo ioseph post
fr̄s suos: et inuenit eos in dothaim.
Qui eum uidissent eum procul antequam
accederet ad eos. cogitauerunt illum occi
dere. et mutuo loquebantur. Ecce sompni
ator uenit: uenite occidamus eum: et mitta
mus in cisternam uectrem: dicemusq; fera
pessima deuorauit eum. et tunc appare
bit quid illi prosint sompna sua. Audi
ens hoc ruben nitabatur liberare eum de
manibus eor; et dicebat. Non interficiam
animam ei: nec effundamus sanguinem:
sed proiecit̄ in cisternam hanc que ē in
solitudine: manusq; uis̄ non polluuntur.
Hoc autem dicebat uolens eripe eum de manu
bus eor; et reddere patri suo. Confestim igit̄
ut puenit ad fr̄s suos: nudauerunt eum tu
mea calari. et poluunt. Miseruntq; in cister
nam que non habebat aquam. Et sedentes
ut comederent panem. uiderunt uatores
hymahelitas uenire de galaad. et camelos
eor; portantes aromata et resinam. et stag
tem in egyptum. Dixit ergo iudal fr̄ibus
suis. Quid nobis prodest si occiderimus
fr̄atrem nr̄m: et celauerimus sanguinē ipsi?
melius est ut uenundetur hymahelitis:
et manus nr̄e n̄ polluuntur: caro enim et
fr̄at̄ nr̄ est. Adque uenerunt fr̄s sermonib;
eius: et pretereuntib; machianitis negotia
toribus extrahentes eū de cisterna uendide
runt hymahelitis. uiginti argenteis. Qui
duxerunt eum in egyptum. Reuersusq;
ruben ad puteum et n̄ inuenit puerum:
cistisq; uestib; p̄gens ad fr̄s ait. Puer n̄
comparat̄: et ego quo ibo. Tulerunt au
tem tunicam ei: et in sanguine hechi que

